

Sygn. akt XII Ga 622/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016r

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SO Agata Pierożyńska

Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera

Sędzia: SO Janusz Beim

Protokolant: st. protokolant sądowy Rafał Bielski

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016r w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. P.

przeciwko M. M.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie

z dnia 29 czerwca 2015r sygn. akt V GC 767/13

I. zmienia punkt I zaskarżonego wyroku w ten sposób, że nadaje mu brzmienie: „zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda Ł. P. kwotę 10.244,65 zł (dziesięć tysięcy dwieście czterdzieści cztery złote sześćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 25 marca 2013r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie”;

II. zmienia punkt II zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu w kwocie 708,50 zł (siedemset osiem złotych pięćdziesiąt groszy);

III. oddala apelację w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 100,00 zł (sto złotych).

XII Ga 622/15

UZASADNIENIE

Powód Ł. P. domagał się zasądzenia od M. M. kwoty 4000 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu tytułem wynagrodzenia za roboty dodatkowe wykonane na budowie w Austrii. Powód wskazał, iż łączyła go z pozwanym umowa o roboty budowlane z dnia 12 sierpnia 2011 roku, zgodnie z którą obowiązany był do wykonania więźby dachowej, foliowania, ocieplenia kominów na budowie domków szeregowych. Ponieważ w trakcie realizacji umowy wynikła konieczność wykonania robót dodatkowych powód wystawił fakturę VAT nr (...) na dochodzoną kwotę. Podał

nadto, iż do robót dodatkowych należały: montaż okien dachowych 48 sztuk, montaż rolet w oknach dachowych 48 sztuk, domurowanie części ścian ogniowych, przerabianie rur spustowych oraz dwukrotnie transport materiałów z Polski do Austrii.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc iż powód otrzymał już należne wynagrodzenie. Ewentualne prace dodatkowe nie znalazły odzwierciedlenia w podpisanym przez strony aneksie, natomiast strony wprowadziły korekty do umowy przez zwiększenie pierwotnego wynagrodzenia z kwoty 50 zł za metr kwadratowy netto do kwoty 65 zł netto, co obejmowało już zapłatę za prace dodatkowe. Dalej pozwany podał, iż powód zawyżył obmiar robót, który faktycznie wynosił 1450 m² dachów, nie zaś 1604 m², wskazując, że prace powoda zostały wykonane w ramach umowy podstawowej, natomiast niektóre zostały nieukończone, a niektóre były dotknięte usterkami. Nadto pozwany zauważył, iż powód dopiero w marcu 2013 wystawił przedmiotową fakturę i sporządził jednostronnie protokół odbioru prac dodatkowych, mimo iż prace wykonano do dnia 10 listopada 2011 roku.

Bezsporne pozostawało, iż zgodnie z umową stron powód zobowiązał się do wykonania więźby dachowej, łącenia, foliowania, ocieplenia kominów, zamontowania rynien, montażu podbitki i obróbki blacharskiej.

Sąd Rejonowy na podstawie przedłożonych dokumentów, zeznań świadków i stron ustalił, iż przed podpisaniem umowy powód był obecny na budowie, natomiast umowa została sporządzona w biurze pozwanego. W trakcie realizacji robót strony dokonały zmiany treści umowy przez podwyższenie pierwotnego wynagrodzenia do kwoty 65 zł za metr kwadratowy, spowodowane koniecznością wykonania robót dodatkowych w postaci wstawienia okien wraz z roletami. Roboty powoda zostały w części wykonane wadliwie i niekompletnie, usterki i niedoróbki zostały usunięte przez inwestora, a stosowna kwota potrącona z wynagrodzenia pozwanego. Ustalony metraż dachów wyniósł 1450 m². Żądane przez powoda wynagrodzenie za roboty dodatkowe zostało ustalone na podstawie kosztorysu opartego o protokół odbioru z dnia 5 marca 2011 roku. Słuchany w sprawie przedstawiciel inwestora G. S. oświadczył, iż nie jest w stanie wskazać czy powód został w pełni wypłacony przez pozwanego za prace dodatkowe wykonane w Austrii. Podał, że powód wykonał montaż okien dachowych w ilości 48 sztuk, montaż rolet w tych oknach, malowanie podbitki i krokiew zewnętrznych z pominięciem budynku nr (...), domurowanie części ścian ogniowych, przeróbkę konstrukcji dachu pod montaż rolet na gankach, przeróbkę konstrukcji dachu przy kominach, ocieplenie supremą płotew, przerabianie rur spustowych, przelacanie dachu, dorobienie obróbek, co potwierdzili świadkowie powoda. W kolejnym oświadczeniu świadek ten podał, iż wykonanie tych robót było konsekwencją zaniedbań powoda ponieważ prace powód wykonał niezgodnie z projektem, bez uzgodnienia z kierownikiem budowy i z inwestorem i nie były to roboty dodatkowe. Podał nadto, iż obmiar dachu przyjęty do rozliczenia wyniósł 1450 m² co wynikało z przemierzenia powierzchni przez kierownika budowy i stanowiło podstawę do wypłaty wynagrodzenia pozwanemu.

Sąd Rejonowy zważył, iż z jednostronnego protokołu odbioru sporządzonego przez powoda nie wynika by powód wykonał dla pozwanego prace tam wskazane i by były to prace dodatkowe, wykraczające poza umowę podstawową. Przedstawione przez powoda oświadczenia uznał Sąd Rejonowy za niewiarygodne w kontekście zeznań świadka G. S., które ocenił jako obiektywne, wiarygodne i logiczne.

W zakresie dowodu z przesłuchania stron Sąd Rejonowy dał w całości wiarę zeznaniom pozwanego jako znajdującym potwierdzenie w innych dowodach. Twierdzenia powoda, iż zmiana treści umowy przez podwyższenie wynagrodzenia nie nastąpiła z uwagi na prace dodatkowe uznał Sąd Rejonowy za niewiarygodne skoro przeczą mu takie okoliczności jak moment wystawienia faktury na kwotę 40 000 zł, oświadczenie świadka G. S. oraz zeznania świadka M. T.. Zgłaszany na ostatniej rozprawie przez powoda dowód o przesłuchanie świadka O. Sąd Rejonowy oddalił jako spóźniony w rozumieniu art. 217 par. 2 kpc.

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy powództwo oddalił, obciążając kosztami procesu powoda.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że powód wykonał roboty dodatkowe. Roboty budowlane w postaci wykonania więźby dachowej, łącenia, foliowania, ocieplenia kominów, zamontowania rynien, montażu podbitki i obróbki blacharskiej czyli w postaci wykonania kompletnej więźby

dachowej miały być realizowane przez powoda w oparciu o umowę stron, którą w toku realizacji prac zmieniono przez podwyższenie pierwotnego wynagrodzenia. Zmiana ta była wywołana koniecznością wykonania prac dodatkowych, w tym wstawienia okien wraz z roletami. Z uwagi na tak poczyniono zmiany treści umowy, która podwyższała wynagrodzenie, zdaniem Sądu Rejonowego wszelkie prace wykonane przez powoda zostały tą umową objęte. Nawet gdyby uznać, że powód jednak wykonał roboty dodatkowe zdaniem Sądu Rejonowego nie istniała możliwość ustalenia wynagrodzenia ponieważ w zakresie tym powód nie przedstawił żadnych twierdzeń, ani nie wyjaśnił jaki miernik dla ustalenia wynagrodzenia zastosował wystawiając przedmiotową fakturę. Wskazał Sąd Rejonowy, że w tym zakresie potrzebna była wiedza specjalistyczna, jednakże strony nie domagały się przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Podniósł także Sąd Rejonowy, że zeznania świadków zawierają wiele ogólników i na ich podstawie nie sposób ustalić jakie ewentualnie prace dodatkowe miałyby być realizowane przez powoda. W odwołaniu do treści art. 6 kc Sąd Rejonowy wywiódł, iż powód w ramach swojej inicjatywy dowodowej ograniczył się do przedłożenia dowodów o charakterze dokumentów, które nie potwierdzają jego stanowiska oraz zeznań świadków. W konsekwencji nie wykazał zasadności swojego powództwa. Szczególny walor przypisał Sąd Rejonowy zeznaniom G. S., przedstawiciela inwestora na budowie, który potwierdził, że wszystkie prace wykonane przez powoda były objęte umową podstawową. Zauważył też Sąd Rejonowy, że część robót była wykonana wadliwie lub niekompletnie, a nadto inwestor obciążył pozwanego karą za niewłaściwe zachowanie pracowników powoda. Z powodu braków do poczynienia określonych ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń powoda, Sąd Rejonowy uznał stanowisko powoda za nieudowodnione.

W apelacji od tego wyroku powód zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 233 kpc poprzez uznanie za wiarygodne zeznań G.S., który pozostawał we współpracy z pozwanym i składał oświadczenia i zeznania niespójne i sprzeczne z wcześniejszymi oświadczeniami, na skutek uznania za wiarygodne zeznań świadka M. T., mimo iż z treści umowy wynika, że przyczyną zmiany wynagrodzenia były okoliczności niezwiązane ze zmianą zakresu wykonanych prac, wobec przyjęcia, że zeznania pozwanego pozostają wiarygodne choć z treści umowy wynika, że zmiana kwoty wynagrodzenia nie łączyła się ze zmianą zakresu rzeczowego umowy, a zmiana taka musiałaby być dokonana pod rygorem nieważności w formie pisemnej, wobec pozbawienia wiary zeznań powoda, iż zmiana umowy nie nastąpiła ze względu na prace dodatkowe oraz wobec pominięcia okoliczności, iż pozwany przyznał, że przynajmniej domurowanie ścian ogniowych nie było objęte zawartą między stronami umową o roboty budowlane. Naruszenia art. 217 par. 2 i par. 3 kpc upatrywał pozwany w pominięciu dowodu z przesłuchania świadka O., choć niezgłoszenie wniosku dowodowego w tym zakresie nastąpiło bez winy powoda, który nie posiadał wcześniej danych osobowych i adresowych tego świadka, co uprawdopodobniono na ostatniej rozprawie. Dalej, powód zarzucił Sądowi Rejonowemu błędy w ustaleniach faktycznych, polegające na uznaniu, iż zmiana wynagrodzenia umownego była związana z wykonaniem prac dodatkowych to jest wstawieniu okien z roletami podczas, gdy nie miała ona związku z koniecznością wykonania prac dodatkowych, polegające na uznaniu, że przeróbki wynikały z winy powoda podczas, gdy wynikły one z przyczyn od powoda niezależnych oraz stanowiły roboty dodatkowe. Wskazywał skarżący na naruszenie art. 76 kc przez przyjęcie, iż strony zmieniły umowę o roboty budowlane poprzez rozszerzenie jego zakresu rzeczowego podczas, gdy zmiana taka musiałaby być nieważna ponieważ par. 8 umowy wskazuje na wymóg zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności. Powód w apelacji wnosił też o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. P. na okoliczność bezzwłocznego złożenia wniosku dowodowego o przesłuchanie świadka O. oraz dowodu z przesłuchania tego świadka na okoliczność prawidłowego wykonania robót oraz na okoliczność powierzchni dachów, będących przedmiotem prac prowadzonych przez powoda. Wnosił skarżący o przeprowadzenie dowodu z treści kosztorysu na roboty dodatkowe złożonego uprzednio do akt sprawy, kosztorysu na roboty dodatkowe sporządzonego przez pozwanego, także złożonego akt sprawy, na okoliczność uznania przez pozwanego zakresu i wartości robót dodatkowych do kwoty 10 244,65 zł oraz dowodu z opinii biegłego na okoliczność rozmiaru i wartości wykonanych robót dodatkowych.

W motywach apelacji wskazano, że zeznania pozwanego pozostają w sprzeczności z treścią umowy o roboty budowlane wraz z naniesioną poprawką ponieważ dokonano tylko modyfikacji kwoty wynagrodzenia, pozostawiając uprzednich zakres przedmiotowy umowy. Podniesiono także, iż zeznania świadka G. S. nie powinny być obdarzone wiarą ponieważ świadek ten zeznał w sposób sprzeczny z oświadczeniami, w tym z oświadczeniem dołączonym przez powoda do pozwu, a ponadto świadek ten kontynuuje współpracę zawodową z pozwanym. Wywodził także skarżący, iż wszelkie przeróbki w realizowanych robotach nie wynikały z winy powoda gdyż powstały one z przyczyn niezależnych, a przede

wszystkim stanowiły roboty dodatkowe. Zdaniem skarżącego umowa o roboty budowlane w ostatecznym kształcie dotyczyła wyłącznie prac tam wymienionych, za wynagrodzeniem 65 zł za metr kwadratowy, natomiast powód wykonał szereg prac niewymienionych w umowie i za prace te domaga się obecnie wynagrodzenia. odnośnie dowodu dotyczącego przesłuchania świadka skarżący podawał, iż jest on niezbędny wobec rozbieżności w oświadczeniach i zeznaniach świadka G. S. oraz istotny z uwagi na fakt, że wnioskowany świadek pełnił funkcji kierownika robót ciesielsko- dekarских i ma bezpośrednią wiedzę na temat okoliczności, mających wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest częściowo uzasadniona.

Zagadnienie, na kim w razie sporu między stronami stosunku prawnego spoczywa obowiązek udowodnienia faktów, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jest zaliczane tradycyjnie do problematyki prawa materialnego. Ogólną regułą stwarza art. 6 kc jako podstawowy przepis w tym zakresie. Pozostaje on w ścisłym związku i tłumaczony jest w powiązaniu z przepisami kpc, normującymi reguły dowodzenia. W procesie cywilnym na stronach spoczywa obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności /faktów/, które stosownie do art. 227 kpc mogą być przedmiotem dowodu /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2003 roku, II CK 318/02/. Z kolei, nie jest rzeczą sądu zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest obowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów dla wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy /art.232 kpc/. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach /art. 3 par. 1kpc/, a ciężar udowodnienia faktów, mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie /art. 227 kpc/ spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne /art. 6kc/- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96.

W sprawie powód, domagając się wynagrodzenia za roboty dodatkowe, winien był udowodnić fakt wykonania robót dodatkowych czyli prac wykraczających poza zakres rzeczowy umowy, okoliczność, że za roboty te nie otrzymał wynagrodzenia oraz wartość tych robót. Analizując materiał dowodowy, szczególnie zeznania stron na tle treści umowy z sierpnia 2011 roku uznać należało, iż zasadność swojego powództwa powód wykazał jedynie w części. W treści umowy bowiem /par. 1/ podano, iż powód jako wykonawca zobowiązuje się do wykonania więźby dachowej, łączenia, foliowania, ocieplenia kominów, zamontowania rynien, montażu podbitki i obróbki blacharskiej . W tym zakresie powód zeznał, iż zgodnie z ustaleniami stron prace miały być realizowane analogicznie jak w przypadku inwestycji realizowanych w Polsce, tymczasem okazało się, że mają być wykonane systemem niemieckim. Równocześnie nie może budzić wątpliwości, iż takie roboty jak ocieplenie kominów czy montaż podbitki były objęte zakresem rzeczowym umowy. Jako roboty dodatkowe powód wskazywał przerabianie więźby dla kominów, ocieplenie kominów- co jak wskazano nie mogło stanowić pracy dodatkowej, łączenie budynków ze względu na szpary pomiędzy dylatacjami, domurowanie ścian ogniowych oraz przeróbki rur spustowych, wykonanych wg poleceń G. S., które następnie należało przerobić. Z kolei z zakresu robót wykonanych przez powoda należy odrębnie potraktować montaż okien i rolet. Świadek T. wszak zeznała, iż podwyższenie wynagrodzenia było związane z koniecznością montażu większej ilości okien oraz rolet do tych okien, czego w umowie nie ujęto. Także pozwany zeznał, że w umowie nie dopisano montażu okien i rolet, a dokładnie, że przeoczono okna oraz ściany przeciw ogniowe. W konsekwencji twierdzenie Sądu Rejonowego, iż podwyżka wynagrodzenia umownego związana była ze wszystkimi robotami, w tym z ewentualnymi robotami dodatkowymi nie może się ostać. Wszak sam pozwany jak i świadek podali, że podniesienie wynagrodzenia wynikało z faktu nie uwzględnienia /przeoczenia/ konieczności montażu okien wraz z roletami. Zatem tylko ta przyczyna doprowadziła do zmiany wynagrodzenia umownego.

W tej sytuacji wszelkie roboty, które wykraczałyby poza zakres rzeczowy umowy należałoby uznać za roboty dodatkowe, przy czym jak wynika z zeznań powoda i jego świadków obecny na budowie G. S. wyrażał zgodę na dalsze, niezbędne prace, które następnie miały być rozliczone. W tym kontekście podkreślić należy, iż powód winien udowodnić, które prace miały charakter dodatkowy, pomijając konieczność wymurowania ścian przeciwogniowych, odnośnie której istnieje przyznanie pozwanego, że prace te nie były objęte zakresem rzeczowym umowy.

Z kolei odmiennie należy potraktować zarzut zaniżenia powierzchni dachów w kontekście faktu kwestionowania przez powoda dokonanego przez inwestora obmiaru powykonawczego. Kwestia ta bowiem nie jest objęta przedmiotem sporu, podobnie jak istnienie ewentualnych usterek czy niedoróbek w robotach, czy też odliczenia od wynagrodzenia pozwanego określonych kwot, czego inwestor dokonał z uwag na brak stosownych zgód dla przebywania pracowników powoda na placu budowy oraz ze względu na okoliczność niewłaściwego zachowania się tych pracowników w budynku hotelowym. Okoliczności te miałyby znaczenie w przypadku kwestionowania przez pozwanego wysokości wynagrodzenia umownego lub w sytuacji gdyby powód dochodził reszty wynagrodzenia z uzasadnieniem, iż faktyczna powierzchnia dachu była taka jak pierwotnie wskazano w umowie. Tymczasem powód domaga się wynagrodzenia za prace dodatkowe zatem rozstrzygnięcie musi się ograniczać tylko do tej kwestii.

Jak już wskazano część robót kwalifikowanych przez powoda jako roboty dodatkowe wynikała z treści umowy, choćby ocieplenia kominów. Wykonanie ścian przeciwogniowych natomiast z treści umowy nie wynikało, a prace te zostały przez powoda wykonane, co ostatecznie pozwany przyznał. Jeśli zaś chodzi o inne roboty uznawane przez powoda za dodatkowe to materiał dowodowy nie daje podstawy do przyjęcia, że prace te- jeśli były wykonane -były istotnie robotami dodatkowymi. Dotyczy w szczególności rynien bowiem na okoliczność, że zamontowano rynny w sposób wskazany przez świadka S., odrębny od projektu, a następnie nie przyjęty przez inwestora co spowodowało konieczność przeróbek, brak konkretnego dowodu. Natomiast takie roboty jak heblowanie podbitki krokiew czy przerabianie więźby kominów w ocenie Sądu Okręgowego winny być kwalifikowane jako roboty objęte umową podstawową. Powód bowiem zobowiązał się do wykonania całości prac dekarско-błacharskich na dachach i przy dołożeniu należytej staranności mógł przed podpisaniem umowy ustalić jaki faktycznie jest jej zakres rzeczowy. Powód jako profesjonalny wykonawca mógł bowiem domagać się przedłożenia mu w komplecie projektu, a następnie mając na uwadze różnice pomiędzy systemem wykonawstwa polskim, a niemieckim wynegocjować stosowne wynagrodzenie. Z kolei robót dodatkowych jak uzupełnienie szpar pomiędzy dylatacjami powód nie udowodnił ponieważ stwierdzenie to nie znajduje pokrycia w materiale dowodowym. Reasumując, poza koniecznością wykonania ścian przeciwogniowych, nie objętych zakresem rzeczowym, powód nie udowodnił faktu wykonania prac, które można by kwalifikować jako roboty dodatkowe, a co do części prac, o których zeznał bezpodstawne jest założenie, iż były to prace wynikające poza zakres rzeczowy umowy /ocieplenie kominów/. Sąd Okręgowy nie traci z pola widzenia okoliczności złożenia przez G. S. sprzecznych oświadczeń w spornych kwestiach. Niemniej, pamiętać trzeba, że w takiej sytuacji inicjatywa dowodowa leżała po stronie powoda, o czym niżej.

Podkreślić należy, że powód miał możliwość podjęcia próby udowodnienia swoich twierdzeń. W ocenie Sądu Okręgowego bowiem zgłoszony wniosek o przesłuchanie świadka O. nie winien był być zakwalifikowany jako spóźniony skoro z okoliczności wynika, że dopiero na ostatniej rozprawie powód mógł przedłożyć jego dane adresowe, uzyskane w Austrii przez małżonkę powoda. Jednakże wniosek dowodowy o uzupełnienie postępowania dowodowego o przesłuchanie tego świadka Sąd Okręgowy zmuszony był pominąć. Dowód z zeznań tego świadka wnioskowany był bowiem na okoliczność prawidłowego wykonania robót oraz na okoliczność powierzchni dachów, będących przedmiotem prac prowadzonych przez powoda. Ta teza dowodowa zawarta w apelacji została w całości podtrzymana przez pełnomocnika powoda na rozprawie apelacyjnej w dniu 5 kwietnia 2016 roku. Godzi się podkreślić, że taka teza dowodowa nie dotyczyła przedmiotu sprawy. Jak wynika z treści tej tezy świadek miał być słuchany na okoliczność bezusterkowego wykonania robót oraz na okoliczność powierzchni dachu. Tymczasem, jak wskazano wyżej, kwestie mogłyby być związane z wynagrodzeniem za roboty podstawowe czy też byłyby istotne w sytuacji gdyby powód domagał się dopłaty wynagrodzenia za roboty podstawowe. Natomiast powód domaga się zapłaty wynagrodzenia za roboty dodatkowe czyli za prace, z którymi zeznania świadka wg tezy powoda nie miały związku. Sąd Okręgowy pominął także dowód z opinii biegłego z uwagi na jego zbędność. Dowód ten był bowiem wnioskowany na okoliczność rozmiaru i wartości robót dodatkowych i został pominięty nie tylko dlatego, że zawnioskowano go dopiero w apelacji, a zatem był spóźniony, ale także z uwagi na brak dalszego materiału, potwierdzającego wykonanie robót dodatkowych, a w szczególności zeznań, które w sposób szczegółowy sprecyzowałyby czy i jakie ewentualnie roboty dodatkowe wykonano. W pierwszym rzędzie bowiem należałoby ustalić co stanowiło roboty dodatkowe, a dopiero w dalszej kolejności dokonywać ich wyceny. Dla przyjęcia, że konkretne roboty dodatkowe / i jakie/ faktycznie wykonano

konieczny byłby materiał dowodowy poprzedzający dowód z opinii biegłego. Jednakże, w tym zakresie zawarty w aktach materiał dowodowy jest w ocenie Sądu Okręgowego niedostateczny.

Sąd Okręgowy, w kontekście sprawy, zauważa, iż okoliczność spóźnionego wystawienia faktury przez powoda nie może być wykładana jako zdarzenie przemawiające za bezzasadnością żądania pozwu. Wszak doświadczenie życiowe wskazuje, że w sprawach spornych wykonawcy opóźniają wystawienie dokumentu rozliczeniowego bowiem czynność ta wiąże się z koniecznością odprowadzenia podatku VAT/ w latach ubiegłych obowiązek ten był niezależny od tego czy doszło do zapłaty/. W tym zakresie powód zeznał, a brak podstaw do tego by tu odmówić mu wiary, że przez dłuższy czas ubiegał się o zapłatę, a fakturowania dokonał przed skierowaniem sprawy do sądu.

Sąd Okręgowy natomiast dopuścił dowód z kosztorysu na roboty dodatkowe sporządzonego przez pozwanego /karta 103 i następane/ na okoliczność uznania wartości robót dodatkowych do kwoty 10 244,65 zł. Jak wynika z materiału dowodowego i o czym już wyżej wspomniano, pozwany przyznał, że wykonanie ścian przeciwogniowych stanowiło prace dodatkowe. Jako wartość tych robót pozwany, w oparciu przedstawiony przez siebie kosztorys zalegający w aktach, wskazał powyższą kwotę. W tym zakresie zatem twierdzenie powoda o wykonaniu pracy dodatkowej należy uznać nie tylko za udowodnione ale i za przyznane. Wskazana w tym zakresie wartość wynagrodzenia, co uczynił pozwany, nie została zakwestionowana przez powoda, a zatem została uznana za prawidłową. Za niewiarygodne w kontekście powyższych rozważań uznaje Sąd Okręgowy twierdzenie pozwanego jakoby kwotę tę wskazał jedynie przykładowo. Skoro pozwany przyznał, że prace te zostały wykonane i wskazał określoną kwotę to należało uznać, że kwota taka należy się powodowi tytułem wykonania tych robót dodatkowych.

W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 par. 1 kpc zmienił pkt I zaskarżonego wyroku w ten spór, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda powyższą kwotę na podstawie art. 647 kc ze stosownymi odsetkami ustawowymi, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił po myśli art. 6 kc. Ponieważ powód wygrał sprawę w dwudziestu pięciu procentach należało zmienić na podstawie art. 386 par. 1 kpc pkt. II zaskarżonego wyroku, dokonując stosownego rozliczenia kosztów. W pozostałym zakresie apelacja powoda uległa oddaleniu w oparciu o art. 385 kpc. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc w związku z art. 108 par. 1 kpc oraz par. 6 i par. 11 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych albowiem powód w postępowaniu apelacyjnym wygrał sprawę także w dwudziestu pięciu procentach.

SSO Bożena Cincio – Podbiera SSO Agata Pjerożyńska SSO Janusz Beim